

frie perioder samt ændringer af bestemmelsen om opkrævning af efterlønsbidraget får virkning fra den 1. januar 2008.

Det Konservative Folkeparti støtter forslaget.

Kl. 10:30

Formanden:

Tak for det. Hr. Morten Østergaard.

Kl. 10:30

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

Det er jo aldrig så kønt at gennemføre en lovgivning, som viser sig at have huller, men det er selvfølgelig endnu mindre kønt, hvis man undlader at lukke hullerne, når de er der. Og det er jo det, vi taler om her, hvor vi med lovforslaget får skabt en større og en nødvendig retfærdighed i systemet og samtidig sikrer en klarere vejledningsmulighed for a-kasserne. Derfor kan vi selvfølgelig støtte det, ikke alene, fordi vi er folkepartier og derfor har været involveret i processen med at udarbejde lovforslaget, men også, fordi det altså er en nødvendig ændring for at undgå misbrug af ordningen.

Kl. 10:30

Formanden:

Ja tak. Hr. Anders Samuelson.

Kl. 10:30

(Ordfører)

Anders Samuelson (NY):

Heller ikke denne debat er det vist særlig nødvendigt at forlænge unødigt, så jeg skal bare meddele, at Ny Alliance også kan støtte det her forslag. Huller er nogle gange til for at blive lukket. Det her er i hvert fald til for at blive lukket.

Kl. 10:31

Formanden:

Tak for det. Fru Line Barfod.

Kl. 10:31

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Den her gang bliver det så ikke kort.

Den socialdemokratisk ledede regering forvandlede efterlønsordningen fra en rettighedstil en forsikringsordning, samtidig med at ordningen blev væsentlig forringet med pensionsmodregning og nedsættelse af udbetalingen, hvis nedslidte mennesker valgte at gøre brug af efterlønnen, når de fyldte 60.

Den forringelseslinje valgte parterne bag velfærdsforliget – V, K, O, R og Socialdemokraterne – at fortsætte med velfærdsforliget i juni 2006, der reelt betyder efterlønsordningens likvidering på længere sigt. Og samtidig indførte forliget så den såkaldte fortrydelsesordning, der gør

det muligt at fravælge efterlønnen for så efterfølgende alligevel at tilmelde sig med en reduktion af efterlønnen til følge.

Utsigtet er det lykkedes forligspartierne at skruer lovgivningen sammen, så mennesker, der er født i perioden 1. juli 1963 til 31. december 1970, vil være i stand til at bruge fortrydelsesordningen og alligevel få udbetalt efterløn med fuld sats, samtidig med at de kan spare – op til et par års efterlønsbidrag.

I forhold til de forringelser, der er gennemført på efterlønsordningen, kan det ikke bringe vores sind i kog. Det er lykkedes at gøre resterne af efterlønsordningen til et virvar af bureaukratiske regler, der må koste en formue i administration, og som er ganske uoverskuelige for almindelige mennesker. Og som et høringssvar kommenterer lovforslaget: Der er tale om nogle komplicerede regler, der føjes til et allerede kompliceret regelsæt, som gør det svært for ikke at sige umuligt for medlemmerne at overskue deres rettigheder i forhold til efterlønnen.

Det er forligspartierne bag forringelserne i efterlønnen, der har skabt det her regelkaos, der hele tiden skal lappes i en tilsyneladende uoplyselig bureaukratisk spiral. Det har Enhedslisten ikke tænkt sig at bidrage til. Forligspartierne bag den ødelagte efterlønsordning må selv rode med deres problemer. Og mens de roder videre, så vil Enhedslisten i udvalgsarbejdet om det her lovforslag forsøge at få belyst, hvor meget de helt uigennemsigtige regler koster i administration i a-kasserne og hos de offentlige myndigheder, hvor mange der har benyttet det såkaldte hul i fortrydelsesordningen, hvor mange der kan komme til at benytte det, hvis det ikke bliver lukket, hvad provenutabet for statskassen rent faktisk vil være, og hvad det har kostet at udarbejde det her lovforslag.

Så skal jeg ikke undlade at bemærke, at jeg godt kunne tænke mig, at man en dag begynder at tænke en lille smule i retssikkerhed for de mennesker, som det her omfatter, begynder at overveje, om retssikkerhed også består i, at der er nogle regler, som er til at forstå for de mennesker, reglerne handler om, og at man også begynder at tænke på de mennesker, der skal sidde og administrere reglerne, og som i øjeblikket går ned på stribe med stress, altså at det måske kunne mindske sygefraværet og gøre, at folk havde lyst til at gå på arbejde, hvis der var nogle regler, der var til at forstå, og som ikke var et virvar af bureaukrati.